

РЕШЕНИЕ

№ 136

гр. Свиленград, 19.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди
двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Кремена Т. Стамболиева Байнова

при участието на секретаря Жаклин М. Арнаудова
като разгледа докладваното от Кремена Т. Стамболиева Байнова
Административно наказателно дело № 202***20200809 по описа за 2021
година

, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 2293/2021 от 20.09.2021 година на Заместник-Директора на Териториална дирекция Митница Бургас, в което на ОРХ. М. АХМ. с ЕГН ***** от град *****, ж.к., *****, блок № ***, вход „А”, етаж 2, ап.№ 5, със съдебен адрес: град Свиленград, ул.„Георги Скрижовски” № 1, офис № 13, област Хасково, чрез адвокат Ц.А., за нарушение на чл. 233, ал. 1 от Закона за митниците (ЗМ) е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 13 227.18 лв. (пункт II) и на основание чл. 233, ал. 6 от ЗМ са отнети в полза на Държавата лекарствени продукти (хормон на растежа), спортни обувки и текстилни изделия (тениски и панталони) (пункт I).

Жалбоподателят ОРХ. М. АХМ. чрез пълномощника си – адвокат Ц.А., моли за отмяна на обжалвания акт, тъй като счита същия за незаконосъобразен, неправилен и необоснован – постановен при нарушение на административнопроизводствените правила (не били посочени имената,

адрес и дата на раждане на свидетеля по Акт и липсвало вписаното в Акта Лично обяснение) и материалноправните разпоредби (липсвали субективният и обективният елементи от състава на нарушението, както и стойността на процесните лекарствени продукти била посочена неправилно предвид представената Фактура)

В съдебната фаза, редовно призован, жалбоподателят ОРХ. М. АХМ. , не се явява. За него се явява адвокат Ц.А., която пледира за отмяна на обжалвания акт на основанията, посочени в Жалбата, като допълнително сочи, че Актът за установяване на административно нарушение (АУАН) не бил съставен в присъствието на свидетеля Г.В.; респ. за намаляне размера на наложената Глоба съобразно договорената стойност, посочена в представената Фактура. Претендират се разноси по делото. Представен е Списък на разноските.

В съдебната фаза се ангажират писмени доказателства.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) – Заместник-Директорът на Териториална дирекция Митница Бургас, редовно призовани на посочения съдебен адрес, изпращат представител – Главен юрисконсулт Велина Стамова, която сочи че НП е издадено законосъобразно и че не са допуснати процесуални нарушения при издаването му. Моли същото да бъде потвърдено изцяло; както и да не се кредитира представената Фактура, тъй като е издадена на трето лице, което не е страна в настоящото производство и е различно от жалбоподателя, както и поради недоказаност, че процесните стоки – лекарствени продукти са именно тези описани във Фактурата. Претендират се разноси по делото под формата на юрисконсултско възнаграждение. Не е представен Списък на разноските.

В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, редовно призована по реда на надзора за законност, не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

На 28.07.2021 година, около 23.00 часа на Митнически пункт (МП)

„Капитан Андреево”, област Хасково, на трасе „Входящи товарни автомобили”, на път от Република Турция за Великобритания пристига моторно превозно средство (МПС) - товарна композиция, състояща се от влекач марка „Мерцедес”, модел „Актрос” с български държавен регистрационен номер СВ **** МН и полуремарке марка „Шмитц”, модел СКО 24 с български държавен регистрационен номер СВ **** ЕА (видно от приложените в кориците на делото Свидетелства за регистрация, част II) и управлявана от българския гражданин ОРХ. М. АХМ.. За превозваната в товарното помещение (полуремаркетото) стока (захарни изделия) водачът представя Тир карнет, Фактура и ЧМР, с които декларира превозвания товар.

Товарната композиция е изпратена за пролъчване с ренгенова апаратура, като е изготвено становище за проверка в маркирани зони с подозрение.

Преди започване на митническата проверка около 01.30 часа на дата 29.07.2021 година, водачът устно е поканен от митническия служител – свидетеля Т.М. Д. в присъствието на свидетеля Г.В. да декларира носените от него стоки, валутни ценности и лични вещи. Същият не декларира нищо освен стоката по представените документи.

В изпълнение на служебните си задължения и на основание чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗМ, е извършена митническа проверка на кабината на влекача, при която митническите служители – свидетелите Т.М. Д. и Г. В. В. откриват недеklarираните вещи – предмет на нарушението. Съставен е Протокол с № 21BG9931H032770. Проверката приключва около 03.00 часа на 29.07.2021 година.

В Личното си обяснение, изискано на основание чл. 16, ал. 1, т. 5 от ЗМ от митническите служители за нуждите на проверката, каквото и дава в писмена форма жалбоподателят ОРХ. М. АХМ. сочи, че лекарствените продукти му ги дало едно момче от Истанбул, а маратонките и тениските били негови. В този ред на мисли са неоснователни наведените с Жалбата възражения, касаещи липса на Лично обяснение.

П р и т е з и фактически обстоятелства, след разкриването на контрабандираните процесни стоки, в този смисъл открито деяние и неговият извършител, свидетелят Т.М. Д. пристъпва на основание чл. 230 от ЗМ към съставянето на АУАН № 1647 на дата 29.07.2021 година против жалбоподателя ОРХ. М. АХМ.. След съставянето на АУАН, жалбоподателят

е запознат със съдържанието му и е връчен *лично*, като с подписа си ОРХ. М. АХМ. удостоверява получаването на екземпляр от него, видно от Разписката, инкорпорирана в самия документ, датирана от 29.07.2021 година, като жалбоподателят не сочи, че има възражения срещу констатациите в Акта.

Посочените по-горе недекларирани лекарствени продукти (хормон на растежа), спортни обувки и текстилни изделия са иззети с Разписка № 0202366 от 29.07.2021 година.

С Приемателно-предавателен протокол от дата 29.07.2021 година, процесните стоки са предадени на отговорно пазене в склад на Териториална дирекция Южна морска (сега Териториална дирекция Митница Бургас съгласно представените и приети като доказателства по делото Заповед № ЗМФ-1318/27.12.2018 година и Заповед № ЗМФ-642 от 28.07.2021 година, двете на Министъра на финансите).

Срещу Акта в законоустановения 3-дневен срок не постъпва Възражение.

Според даденото Становище с рег.№ 32-246263 от 30.07.2021 година на митническите служители от комисията, извършила оценяването, митническата стойност на стоките – предмет на нарушението, е в общ размер на 13 227.18 лв. съгласно чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 година на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (Регламент № 952/2013 година). Т.е. ползвани са наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използвани разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на Споразумението за прилагане на чл. VII от Общото споразумение за митата и търговията, чл. VII от последното и глава 3 от Регламент № 952/2013 година. Не са ползвани разпоредбите от чл. 70 до чл. 74, § 2 на посочения Регламент, тъй като липсва информация относно договорната стойност на стоките – предмет на нарушението, както и за мястото на производство, репутация, свързани лица и възникнали разходи при производството на оценяваните стоки.

Сезиран надлежно с така съставения АУАН, след получаване на образуваната с него преписка, Заместник-Директорът на Териториална дирекция Митница Бургас в качеството на наказващ орган с делегирана компетентност, издава процесното НП № 2293/2021 на 20.09.2021 година. В издадения санкционен акт, АНО възприема изцяло фактическите

констатации, изложени в АУАН, както и правната квалификация на нарушението, дадена от контролния орган - чл. 233, ал. 1 от ЗМ. Обжалваното НП е редовно връчено лично на жалбоподателя на 14.10.2021 година на адреса съгласно Искане с вх.№ 32-247807/02.08.2021 година, видно от отметката, направена на Придружителното писмо, приложено в Административнонаказателна преписка (АНП), с отбелязване и имената на получателя му, а именно: О.А.. Възражения относно начина и формата на връчване на НП не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

Както вече бе посочено в Акта, така и в НП е прието за установено, че жалбоподателят ОРХ. М. АХМ. е извършил нарушение по чл. 233, ал. 1 от ЗМ, тъй като е превозил през държавната граница без знанието и разрешението на митническите органи, стоки. Извършеното деяние не представлява престъпление. За това нарушение на основание чл. 233, ал. 1 от ЗМ на нарушителя е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 13 227.18 лв. (100 % от митническата стойност на недекларираната стока) и на основание чл. 233, ал. 6 от ЗМ са отнети в полза на Държавата недекларираните стоки.

Описаната в Акта и в НП фактическа обстановка безспорно се установи от събраните по делото писмени доказателства, находящи се в АНП по издаването му № 2293/30.7.2021 година на Главна дирекция (ГД) „Митническо разузнаване и разследване” („МРР”), Централно митническо управление (ЦМУ) (сега Териториална дирекция Митница Бургас) при Агенция „Митници”, както и от показанията на изслушаните в съдебното заседание, проведено на 15.11.2021 година свидетели Т.М. Д. и Г. В. В..

Приетата – приложена по преписката Заповед № ЗАМ – 1091/32-246841 от 02.08.2021 година на Директора на Агенция „Митници” доказва материалната компетентност на АНО по отношение на Заместник-Директора на Териториална дирекция Митница Бургас. С цитирана Заповед, наказващият орган по закон - Директорът на Агенция „Митници” делегира правомощията да издават НП за нарушения по ЗМ на Заместник-Директорите на Териториалните дирекции. Персоналното заемане на тази длъжност от издателя на процесното НП – Стефан Николов Марашев, е служебно известно на Съда. Т.е. Заместник-Директорът на Териториална дирекция Митница Бургас се явява носител на санкционна власт, делегирана му в длъжностно

качество (заемана длъжност) от наказващия орган по закон съгласно чл. 231 от ЗМ – Директорът на Агенция „Митници” по надлежния ред с индивидуален административен акт - Заповед.

Представена е и Фактура, ведно с превод, относно стойността на закупуване на процесните лекарствени продукти. Фактурата е оспорена от страна на процесуалния представител на АНО.

Така приета за установена фактическа обстановка, кореспондираща с изложената в АУАН и възприетата от АНО в НП, Съдът изведе въз основа на анализа на писмените и гласни доказателства, събрани и приобщени в хода на производството по съответния процесуален ред. От кръга на гласните доказателствени средства, Съдебният състав прие да кредитира изцяло с доверие показанията на свидетелите Т.М. Д. и Г. В. В., предвид тяхната безпротиворечивост, систематиката и взаимното им допълване, така и цялостната им корелация с писмените източници, които ги подкрепят. Същите са изчерпателни, с ясна конкретика за фактите, при еднозначност в изнесените твърдения относно основните факти от предмета на доказване, както и са формирани от непосредствени възприятия на свидетелите от случилите се събития, които възпроизвеждат в показанията си. От тук предпоставена е преценката за правдивост и достоверност. Липсват основания за тяхната критика, тъй като те не се опровергават в съотнасяне помежду си, така и с останалите писмени доказателства, които Съдът кредитира; обратно, убедително се подкрепят от същите, от друга страна при отсъствие на индиции за предубеденост на свидетелите не възникват съмнения за недобросъвестност или необективност на депозираните показания. Не се установява лицата Т.М. Д. и Г. В. В. да имат личностно отношение към жалбоподателя, което да ги провокира да съставят АУАН. Основания за критика по отношение на свидетелски показания на Д. и В. не се намериха, а единствено поради служебното им качество – служители на Агенция „Митници”, в този смисъл служебната зависимост и отношения на пряка подчиненост спрямо АНО, не е достатъчно за да обоснове заинтересованост от тяхна страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвеждат в показанията си. В допълнение към изложеното следва да се посочи, че в ЗАНН не е предвидено, че лицата, работещи при АНО, не могат да бъдат участници при съставянето на АУАН.

В този смисъл е Решение № 39 от 15.02.2019 година по КАНД № 1241/2018 година, докладчик Съдията Пенка Костова. С тези съображения Съдебният състав даде вяра на показанията на свидетелите Т.М. Д. и Г. В. В., считайки ги за обективни и достоверни. А досежно доказателствената им стойност, те са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение, авторството и времето на извършването му, като потвърждават и фактическото му осъществяване от жалбоподателя ОРХ. М. АХМ., установявайки обективните факти на влизането му от страната, идвайки от Република Турция, МПС, с което е пътувал, липсата на действия от негова страна за митническото оформяне на носените процесни стоки – лекарствени продукти (хормон на растежа), спортни обувки и текстилни изделия, респ. тяхното деклариране при редовния митнически контрол, още и резултатът от митническата проверка - намирането на определено количество лекарствени продукти (хормон на растежа), спортни обувки и текстилни изделия, така и тяхната принадлежност и държането им, свързани с неговата личност. Поради това Съдът ги кредитира за достоверни. В този ред на мисли следва да се отбележи, че действително свидетелят В. посочи като дата на нарушението 28.09.2021 година, което се дължи на отдалечеността във времето на процесното деяние съпоставено времево към настоящия момент и също така Съдът отчита факта, че на всяка своя смяна митническите служители става свидетели на множество подобни деяния, което прави объркването му напълно нормално от човешка гледна точка.

Идентична правна оценка, на кредитиране с доверие, се налага и относно писмените доказателства, приложени в преписката, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориха от страните. Същите Съдът цени за достоверни по съдържанието им спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство.

Съдебният състав, възприема и кредитира в цялост Становището на митническите органи относно митническата стойност на процесните стоки, тъй като е изготвено след извършване на необходимите проучвания и на базата на събраните по делото доказателства. Становището е изготвено от митнически органи, поради което няма основание за каквото и да е съмнение относно тяхната квалификация на специалисти. С тези съображения, Съдът приема Становището за извършено от служители – специалисти с

необходимата квалификация и знания, липсват индиции за предубеденост, а от формална страна изготвеното писмено Становище обективира необходимите данни, ползвани за оценката и фактическите констатации, поради което се явява обосновано и аргументирано, в съответствие и кореспондиращо с фактите по делото и останалите доказателства, с оглед което не възникват каквито и да е съмнения за неговата правилност. Обратни доказателства, опитващи се да опровергават констатациите, обективирани в Становището, които Съдът да кредитира, няма, поради което Съдът го намира за обосновано и правилно (както вече бе посочено) и ползва същото при формирането на фактическите и правните си изводи. Въз основа на Становището се установява митническа стойност на стоките – предмет на нарушението. Досежно приложимия способ за определяне на митническата стойност, ползван от митническите органи, Съдът намира същият за правилен и законосъобразен. Посочената митническа стойност по отношение на спортните обувки и текстилните изделия (панталони и тениски) не се оспорва от страните в производството. По отношение на доказателствената сила на представената по делото Фактура, касаещи лекарствените продукти, Съдът посочва следното: по делото не се установи от събраните доказателства относимостта на този документ към предмета на делото, тъй като Фактурата е издадена на купувача Бахри Йълмаз, а такова лице не се установи да има съпричастност към делото. Никой от разпитаните по делото свидетели не посочи като съпричастно лице с такива имена, в нито един от документите по делото (изключая Фактурата) не се споменава подобно име. В Личното си обяснение жалбоподателят сочи за наличие на момче, на което са лекарствените продукти, но това лице (момче) не се свързва с имената на купувача по Фактурата, т.е. не бе установена идентичност на двете лица (момчето, посочено в Личното обяснение и купувача, посочен във Фактурата). Ето защо Съдът не я кредитира и не я взе предвид при изграждане на фактическите си и правни изводи. Поради изложеното доводите, наведени в Жалбата, в тази насока са неоснователни.

Като прецени така установената фактическа обстановка с оглед нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, при цялостната служебна проверка на акта, при условията на чл. 84 от ЗАНН, вр.чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от НПК и във връзка със становищата на страните, настоящият състав на Свиленградски районен съд, достигна до

следните **правни изводи**:

Преценена по същество, Жалбата е неоснователна.

ПО ДОПУСТИМОСТТА НА ЖАЛБАТА

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН и е допустима – подадена е в преклузивния срок по ал. 2 на посочения текст видно от датата, на която е депозирана в Регистратурата на АНО, от надлежно легитимирано за това действие лице (срещу, което е издадено атакуваното НП) – процесуален представител с Пълномощно, приложено по делото, при наличие на правен интерес от обжалване и пред местно (по местоизвършване на твърдяното нарушение) и родово (по аргумент от чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) компетентния Свиленградски Районен съд. Ето защо същата е проявила своя суспензивен (спиращ изпълнението на НП – аргумент от чл. 64, б. „б” от ЗАНН) и девулативен (сезиращ Съда – чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) ефект.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА ПРОЦЕСУАЛНИЯ ЗАКОН

Обжалваното НП и АУАН, въз основа на който е издадено, са законосъобразни от формална, процесуалноправна страна, като Съдът достигна до тези изводи след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП. Не се констатираха недостатъци на актовете.

Спазена е изцяло административната процедура по съставяне на Акта и издаване на обжалваното НП, не се констатираха допуснати процесуални нарушения във фазата на производството по издаването им, развила се пред наказващия орган. Спазени са формата и редът при постановяването им. За пълнота на настоящото изложение и във връзка с наведените в съдебно заседание доводи, следва да се посочи, че обстоятелството, че при техническото набиране на текста на АУАН не е присъствал свидетеля В. е ирелевантно, тъй като процесният АУАН е надлежно подписан от В. след като се е запознал със съдържанието му.

Настоящата съдебна инстанция приема, че при съставянето на АУАН са

спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП - тези на чл. 57 от ЗАНН, т.е. същите имат изискуемите реквизити на минимално необходимото съдържание съгласно разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Самото нарушение е описано, както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Така изложените обстоятелства са напълно достатъчни за наказаното лице, за да разбере в цялост извършеното административното нарушение и да организира адекватно защитата си. Фактът, че при посочване на нарушената правната норма, наказващият орган не е изписал конкретната хипотеза на чл. 233, ал. 1 от ЗМ, не води до различни правни изводи, тъй като този подход не засяга правото на защита на наказания, защото в НП се съдържат конкретните факти по случая (кога, къде, кой, как, при какви обстоятелства, какво е извършил). Тези конкретни факти са надлежно квалифицирани като нарушение по чл. 233, ал. 1 от ЗМ. Т.е. налице е пълно съответствие между описанието на нарушението от фактическа страна и законовата разпоредба, която е нарушена.

Действително в АУАН не е посочено ЕГН и адрес на свидетеля В., но тези реквизити следва да са налични в Акта с оглед идентификацията и конкретизацията на посоченото лице. Предвид факта, че са посочени коректно, точно и ясно трите имена и местоработата, е налице пълно индивидуализиране на посоченото лице и не е наличен проблем с неговата индивидуализация, т.е. с неговата самоличност, респ. призоваването му в съдебно заседание. От друга страна констатираният пропуск не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като съгласно правната теория и константната съдебна практика, съществено е това нарушение на административнопроизводствените правила, което е повлияло или е могло да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. такова нарушение, недопускането на което е можело да доведе до друго разрешение на поставения пред административния орган въпрос, което в настоящия случай не е налице.

За пълнота на настоящото изложение следва да се отбележи, че в Протокола за извършена митническа проверка на няколко места е посочено грешно името на водача на процесната товарна композиция и в НП на едно място е посочено, че жалбоподателят е румънски гражданин, които не представляват съществени нарушения съгласно изложеното в предходния абзац.

Актът и НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 230 от ЗМ и чл. 47, ал. 1, б. „а”, вр.ал. 2 от ЗАНН, вр.чл. 231 от ЗМ. Актовете, с които се установяват нарушенията по този закон, се съставят от митническите органи. В процесния казус е установено, а и не е спорно между страните, че към 29.07.2021 година актосъставителят Т.М. Д. е заемал длъжността „Инспектор” в ГД „МРР” Южна морска при Агенция „Митници””, т.е. бил е митнически орган. В тази насока е и изявлението на свидетеля Д., направено в открито съдебно заседание, проведено на 15.11.2021 година. Лицето, подписало НП – Стефан Николов Марашев, заема към момента на издаването му длъжността „Заместник-Директор на Териториална дирекция Митница Бургас” и деянието е извършено в зоната на отговорност на Териториална дирекция Митница Бургас.

При издаването на Акта и НП са спазени предвидените от разпоредбите на ал. 1, изречение второ и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срокове.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя и да се основания за неговата незаконосъобразност и отмяна.

Предвид изложеното липсват предпоставки за отмяна на процесуално основание поради недостатък във формата на акта или допуснато друго процесуално нарушение от категорията на съществените такива, рефлектиращо върху правото на защита на санкционираното лице, респ. довело до неяснота и неопределеност на фактите, подлежащи на доказване. Ето защо, съобразно изложените правни аргументи, решаващият Съдебен състав обосновава формира правен извод, че процесното НП не страда от формални недостатъци, в резултат на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което се явява изцяло законосъобразен от процесуалноправна страна, акт. От тук, съответно липсват формални основания за неговата отмяна.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА МАТЕРИАЛНИЯ ЗАКОН

Правилна е и дадената от АНО материалноправна квалификация на извършеното нарушение. Тежестта за установяване на конкретното деяние, съставляващо административно нарушение, неговият извършител и предметът на нарушението, е на АНО, който следва да проведе пълно доказване на спорните факти, което в настоящия случай е сторено по отношение на посоченото нарушение.

Обжалваното НП е правилно и обосновано, обсъдено с оглед приложението на материалния закон и при възведената правна квалификация – чл. 233, ал. 1 от ЗМ, приета от АНО, която е вярна (както вече бе посочено), съответстваща на фактите, съдържащи се в обстоятелствената част на Акта. Същите и категорично се доказаха от събраните доказателства в хода на съдебното производство, в съвкупност обосноваващи безспорен извод за осъществяването на изпълнително деяние от страна на жалбоподателя, обективно и субективно съставомерно като митническо нарушение във фактическия състав на чл. 233, ал. 1 от ЗМ.

Въз основа на кредитираните гласни доказателства – пряко, както и косвено от приобщените писмени доказателствени източници от преписката, установи се и че посочените процесни стоки лицето ОРХ. М. АХМ. не е обявило пред митническите органи, поради което не е разполагал и не е представил митнически документи, удостоверяващи надлежното им деклариране или задействане на митнически режим за тях. Свидетелите, са единодушни и относно съпричастността на лицето към превозваните стоки и неговото лично отношение на своене и държане на същите, както и относно вида и естеството на носените вещи, представляващи лекарствени продукти (хормон на растежа), спортни обувки и текстилни изделия (тениски и панталони) и тяхното количество. С оглед посоченото същите, несъмнено попадат в легалната дефиниция на понятието „стоки”, дадена в § 1, т. 14 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗМ, която т. 14 е отменена и към настоящия момент легалното определение на понятието „стоки” се съдържа в чл. 5, ал. 1 от ЗДДС, който нормативен акт е най-съотносителен към митническото законодателство, а именно: „„Стока” е всяка движима и недвижима вещ, включително електрическа енергия, газ, вода, топлинна или хладилна енергия и други подобни, както и стандартният софтуер.”. Според

българския тълковен речник, „стоката” е материално благо, продукт, произведен с цел задоволяване на определени нужди, потребности на хората в зависимост от техните вкусове и предпочитания. С оглед така дадените определения стоки са и процесните предмети – лекарствени продукти (хормон на растежа), спортни обувки и текстилни изделия (тениски и панталони). Поради това, с оглед събраните доказателства по делото Съдът приема за доказано по безспорен начин, от обективна страна, че на 28.07.2021 година през МП „Капитан Андреево” при влизането си в страната от Република Турция, жалбоподателят ОРХ. М. АХМ. е носил през държавната граница и въвел в страната стоки с търговски характер и количество, без знанието и разрешението на митническите органи. С това е осъществил състава на митническото нарушение „митническа контрабанда”, дефиниран в чл. 233, ал. 1 от ЗМ. За съставомерността на деянието достатъчно е обективно да е липсвало знание и разрешение на митническите органи, конкретните стоки да преминат на митническата територия на страната, съвпадаща и с държавната такава, но административно организирана, като проверка след реалното влизане в страната и преминаването на граничен контрол. В случая държавната граница на Република България съвпада с линията на митническата проверка предвид спецификата на разположение на службите за контрол на МП, чийто служители не са на самата държавна граница (, което е практически невъзможно), а вътре в територията на Република България. Именно в тази връзка при преминаване на редовния митнически контрол, действащо е задължение за деклариране на въвежданите стоки, респ. изнасяни от лицата, установено с материалната разпоредба на чл. 66, ал. 1 от ЗМ – общото задължение и в частност това за писмено деклариране, произтичащо от Регламенти на Европейския съюз (ЕС), които имат директно действие за вътрешното ни законодателство след присъединяването на България към ЕС. Според текста на чл. 66 от ЗМ, всяка стока, предназначена да бъде поставена под митнически режим, подлежи на деклариране за съответния режим, като са допустими при определени условия писмено или устно деклариране. Отрицателният факт за отсъствието на деклариране от страна на жалбоподателя ОРХ. М. АХМ. на носените от него процесни лекарствени продукти (хормон на растежа), спортни обувки и текстилни изделия (тениски и панталони), в релевантния момент на въвеждането им на митническата територия на Република България, пряко се

установява от показанията на двамата свидетели – митнически служители, които са категорични, че той не е декларирал процесните превозвани стоки. Отделно от това процесните стоки са с необщностен произход, с оглед дестинацията на пътуването, сочеща износ от Република Турция – Държава, нечленуваща в ЕС, на което основание безспорно и са подлежали на деклариране при митнически контрол. В конкретния случай, съобразно видът и количеството на стоката, дължимото за нея и надлежно деклариране е било писменото. Тъй като този им брой изключва нетърговски характер, обратно сочи търговско предназначение, т.е. процесните стоки не могат да бъдат определени като нетърговски такива. Устно деклариране е допустимо когато стоките са с нетърговски характер, когато стоките са с търговски характер, но се съдържат в личния багаж на пътника и т.н. Именно това свое задължение за писмено деклариране не е изпълнил жалбоподателят ОРХ. М. АХМ. при влизането си в страната от Република Турция, като той несъмнено е бил субект на същото, възникнало за него в момента на започване на формалностите по митническия контрол - първоначален. Доколкото не е направено деклариране в дължимата и изискуема форма - с писмена митническа декларация (унифициран формуляр ЕАД), то налице е липса на деклариране. Бездействието от негова страна по отношение на задължението за деклариране, което той не е изпълнил и то по надлежния ред и форма, изключва знанието на компетентните митнически органи, субсумира и липсата на дадено разрешение от тях за преминаването на стоките на територията на страната. От тук следователно доказан е и вторият съставомерен признак на нарушението. След като това е така, безспорно с деянието си жалбоподателят ОРХ. М. АХМ. е консумирал от обективна страна административнонаказателния състав на чл. 233, ал. 1 от ЗМ, осъществявайки контрабанда на стоки с търговски характер и количество, тъй като не е изпълнил задължението си да ги декларира при преминаването през митнически контрол, макар реално да е носил такива, като те са били открити вече при митническата проверка. Поради това напълно основателно и правилно е била ангажирана неговата административнонаказателна отговорност и направените изводи от АНО са изцяло правилни и законосъобразни, като се споделят от Съда. Осъществяването от обективна страна на деянието се установява, както вече се посочи от преките гласни доказателства на митническите служители, които Съдът цени и относно

авторството, с оглед изясненото от свидетелските показания цялостно поведение на нарушителя в хода на проверката, обективният факт на откриването им в процесното МПС.

Чл. 203 и сл. от Регламент № 952/2013 година, посочва кои стоки са освободени от мита, като стоките - предмет на нарушението не подадат под тези норми.

В конкретния случай, съобразно видът на стоките те не подлежат на освобождаване от митни сборове, и подлежат на деклариране.

Предвид изложеното жалбоподателят следва да понесе предвидената в закона административнонаказателна отговорност за това нарушение.

Деянието, извършено от ОРХ. М. АХМ. е съставомерно и по субективен признак, същото е извършено виновно – при пряк умисъл, от тук разкрива се и пряко целения резултат – настъпването на общественноопасните последици – укриването и даването на невярна информация на митническите органи, при наличие и на представа за обвързващото задължение за деклариране на превозваните стоки, въпреки това напълно съзнателно и със знанието за общественноопасния характер на дейността си, жалбоподателят ОРХ. М. АХМ. е бездействал при митническия контрол. Т.е. жалбоподателят е разбирал свойството и значението на извършването и е могъл да ръководи постъпките си. Интелектуалният и волевият елемент на умисъла, пряко се извеждат от обективните му действия и поведение в хода митническата проверка. Същият е следвало да знае, както и е знаел действащия митнически режим, респ. и задължението за писмено или устно деклариране му е било известно. Още повече според инфраструктурата на ГКПП „Капитан Андреево”, посочените задължения са обявени публично, на указателни табели и на няколко езика, включително български, с местоположение, изключващо пропускането, респ. невъзприемането им от преминаващите пътници и предвид факта, че многократно е преминавал границата видно от Справката за пътуванията му. От друга страна и местоживеенето му в страна от ЕС (съгласно адреса, посочен в Жалбата), са обстоятелства, даващи основание да се приеме, че той е бил добре запознат с митническия режим, действащ в Общността и допустимите норми за превоз на стоки, т.е. жалбоподателят ОРХ. М. АХМ. е бил длъжен и е следвало да знае. Поради изложеното, липсва каквото и да е правно основание за друг различен правен

извод, освен този, че напълно правилно е ангажирана неговата административнонаказателната му отговорност. С тези правни съображения Съдът прие обжалваното НП за правилно и законосъобразно от материалноправна страна, издадено при правилно приложение на материалния закон. Горните изводи на Съда не се променят предвид изложеното в Личното обяснение на жалбоподателя, тъй като той е длъжен да декларира всички превозвани от него стоки, независимо дали са негова собственост или не.

В обобщение на изложеното до тук, решаващият Съдебен състав намира за правилна и съответна на доказаните факти по делото, квалификацията на процесното нарушение, във формата на изпълнителното деяние - превозва. До същия правен извод е достигнал и АНО, издавайки НП, и той е правилен и следва да бъде споделен. В допълнение към вече изложените съображения, необходимо е да се разясни, че проведеното разграничение в изпълнителните форми на контрабандата – превозва и пренася, въздигнати в самостоятелен фактически състав съгласно административнонаказателната разпоредба на чл. 233, ал. 1 от ЗМ, е в зависимост от използването на допълнително средство - пътно превозно, но само когато това е необходимо, за да се реализира самото изпълнително деяние, без което и неговото осъществяване би било невъзможно или пък когато е свързано с формално изпълнение на обществен превоз на товари, респ. Договор за превоз. Само по себе си фактическото обстоятелство за пътуване с МПС и управлението му от нарушителя, респ. намиране на стоки в това МПС, не обосновава изпълнително деяние във форма - превозва, за осъществяване на митническата контрабанда. И това е така, тъй като формата на изпълнително деяние следва да се съобрази с вида, обема и количеството на процесните стоки. Ето защо, извършеното от жалбоподателя ОРХ. М. АХМ. по обективните си характеристики, покрива признаците на изпълнително деяние - превозил/превозва, следователно и приетата от АНО правна квалификация е правилната, както досежно изпълнителната форма на нарушението, така и по правно основание - чл. 233, ал. 1 от ЗМ.

Извършеното конкретно деяние, преценено според обективните си признаци, не може да се квалифицира като престъпно, доколкото не покрива елементите на престъпление по чл. 242 от НК съобразно равностойността на своя предмет – лекарствени продукти, спортни обувки и текстилни изделия.

По убеждение на настоящия Съдебен състав процесното административно нарушение, за което жалбоподателят ОРХ. М. АХМ. е наказан с обжалваното НП, не може да се квалифицира като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и не разкрива характеристиките на такъв. Дори и само предвид голямото количество и разнообразие на артикули на контрабандирани стоки, деянието не разкрива значително по-ниска степен на обществена опасност от типичната за този род нарушения, още по-малко пък изобщо – липса на такава. Отделно от това, в случая се касае за формално нарушение - на просто извършване, без значение е настъпването на вреди от същото; отделно като релевантен аргумент Съдът съобрази и характерът на обществените отношения, засегнати от конкретната простъпка – административнонаказателна, с оглед действащия режим на митническия контрол – в сферата на отношенията, ползващи се със засилена защита, който и пряко е свързан с охраняването на публичните, фискални интереси на Държавата и ЕС. В този смисъл не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, вр.чл. 93, т. 9 от ДР на НК по силата на препращането от чл. 84 от ЗАНН, за отпадане на наказуемостта, като незаконосъобразно санкционираща маловажен случай на нарушение, от тук и предпоставка за незаконосъобразност на НП. Иначе казано, мълчаливата преценка на АНО, обективизирана с издаването на санкционен акт, с който е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, Съдът споделя за правилна. Поради изложеното, не може да се обоснове маловажност на случая, следователно и във връзка с приложението на чл. 28 от ЗАНН не са налице предпоставки за незаконосъобразност на НП и неговата отмяна като неправилно санкциониращо маловажен случай на административно нарушение.

ПО РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО

Съгласно чл. 233, ал. 1 от ЗМ за митническа контрабанда на стоки на виновните лица се налага Глоба в размер от 100 % до 200 % от митническата стойност на недекларираните стоки; а съгласно съответно чл. 233, ал. 6 от същия закон недекларираните стоки - предмет на митническа контрабанда се отнемат в полза на Държавата, независимо чия собственост са.

Административното наказание е правилно и законосъобразно определено в минималния размер от 100 % от митническата стойност на недекларираните стоки. Така проведената индивидуализация, според Съда е правилна и законосъобразна, тъй като е съобразена с разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН и указанията в нея критерии при отмерване на наказанието – за преценка на всички релевантни за отговорността обстоятелства – смекчаващи и отегчаващи такива. Като очевидно отчетено е конкретното количество на контрабандно превозваните стоки – значително, което обстоятелство безспорно е отегчаващо и предопределя по-висока тежест на деянието. Като смекчаващи вината обстоятелства, се установиха факта, че не е направил опит да осуети или възпрепятства проверката и липсата на данни в кориците на делото за други нарушения. Не се констатира обществената опасност на деянието и на дееца да са завишени. Предвид така установените релевантни за отговорността обстоятелства, преценени в съвкупност и съобразно относителната им тежест, очертаващи с превес са смекчаващите такива, поради което обосновано, при спазване критериите на чл. 27 от ЗАНН, законосъобразно, както и справедливо - съответно по тежестта си на извършеното, е било индивидуализирано наказанието в минимален размер, в който именно е и наложената Глоба – формирана от 100% от митническата стойност на стоката. В този смисъл извършената от АНО преценка относно режима на индивидуализация е правилен относно процентното отношение на наложеното административно наказание. Правна възможност за намаляне размера на наказанието няма.

Така определеното наказание „Глоба”, Съдът намира за правилно с оглед постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административното наказание – да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани.

НП е законосъобразно и правилно и в частта на постановеното отнемане в полза на Държавата на стоките - предмет на нарушението – пункт I. Подобно разпореждане е напълно законосъобразно, приложено на съответното правно основание - чл. 233, ал. 6 от ЗМ. Правната разпоредба е императивна и обвързва във всички случаи указаното разпореждане с тези стоки, както правилно е подходил и АНО, позовавайки се на същата норма, като друго

различно разрешение не следва и предвид доказаното извършване на конкретното митническо нарушение, обвързано с приложението ѝ.

По разноските:

По делото се констатираха действително направени разноски от страна на жалбоподателя в размер на 300 лв. съобразно представените Договор за правна защита и съдействие и Списък на разноските, а от страна на АНО - 80 лв. за юрисконсулство възнаграждение.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, ДВ, брой 94 от 2019 година, в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Съгласно чл. 143, ал. 4 от АПК, когато Съдът отхвърли оспорването или оспорващият оттегли Жалбата, подателят на Жалбата заплаща всички направени по делото разноски, включително минималното възнаграждение за един адвокат, определено съгласно Наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, ако другата страна е ползвала такъв. От изложеното следва, че в полза на АНО действително следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл. 144 от АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК.

Т.е. основателно е искането, направено от страна на АНО, за присъждане на разноски, които са в размер на 80 лв. Присъденият размер трябва да бъде справедлив и обоснован. Съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, към която препраща чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр.чл. 37 от Закона за правната помощ, за този вид работа е предвидено възнаграждение от 80 лв. до 150 лв. Не е налице правна и фактическа сложност на делото, работата на юрисконсулта по това дело се състоеше в явяване в едно съдебно заседание и представяне на писмени доказателства, поради което юрисконсултско възнаграждение в посочения размер е справедливо.

Сумата следва да се присъди в полза на Агенция „Митници” в качеството ѝ на юридическо лице съгласно чл. 3, ал. 1 от Устройствения правилник на Агенция „Митници” (в сила от 31.07.2021 година), в чиято структура се намира издателят на потвърденото НП.

По отношение на Решението в частта за разноските, АНО не може да иска изменение, тъй като по делото не бе представен Списък на разноските от тяхна страна

При този изход на делото искането на жалбоподателя за присъждане на разноси следва да се остави без уважение.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно и законосъобразно НП № 2293/2021 от 20.09.2021 година на Заместник-Директора на Териториална дирекция Митница Бургас, в което на ОРХ. М. АХМ. с ЕГН ***** от град *****, ж.к., *****, блок № ***, вход „А”, етаж 2, ап.№ 5, за нарушение на чл. 233, ал. 1 от ЗМ е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 13 227.18 лв. (пункт II) и на основание чл. 233, ал. 6 от ЗМ са отнети в полза на Държавата лекарствени продукти (хормон на растежа), спортни обувки и текстилни изделия (тениски и панталони) (пункт I).

На основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, ОСЪЖДА ОРХ. М. АХМ. с ЕГН ***** от град *****, ж.к., *****, блок № ***, вход „А”, етаж 2, ап.№ 5, ДА ЗАПЛАТИ на Агенция „Митници” с адрес: град *****, ул. „Георги Сава Раковски” № 47, сумата от 80 лв., представляваща направените разноси за юрисконсултско възнаграждение по АНД № 809/2021 година на Районен съд - Свиленград.

ОСТАВА БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ОРХ. М. АХМ. с ЕГН ***** от град *****, ж.к., *****, блок № ***, вход „А”, етаж 2, ап.№ 5, за присъждане на разноси по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок, който тече от получаване на Съобщението за постановяването му, с Касационна жалба на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____